

Teljes ülés a Kamarában.

— Tonelli Sándor bemutatkozása. — Az új titkár programja. — A kamara a miniszterhez. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi kereskedelmi és iparkamara ma délután Szarvady Lajos elnöke alatt teljes ülést tartott. Napirend előtt az elnök meleg szavakban emlékeztet meg Rainer Károly alelnökről és Vighardt Ede kulai kamarai kültagról, akik csaknem egyidőben döltek ki a kamara munkásainak sorából. Bemutatta egyben az alelnök halála alkalmából a kereskedelmi miniszternek a kamarához intézett részvét-táviratát, valamint a családnak az elnökséghez intézett köszönő levelét. Ezután az elnök indítványára a teljes ülés elhatározta, hogy úgy az elhunyt alelnöknek, mint Vighardt Edének emlékét jegyzőkönyvben örökíti meg. Az elnök ezután a kamara új titkárát, Tonelli Sándor dr.-t mutatta be az ülésnek, aki hosszabb beszéd keretében vázolta azokat a feladatokat, amelyek a magyar kereskedelmi és iparkamarákra, a jelen esetben elsősorban a szegedi kamarára hárólanak. Ezek közül a legfontosabb a közvetlen kontaktus megteremtése a kamara és a kötelekbe tartozó összes kereskedők és iparosok között, amit úgy lehet elérni, ha az osztályok munkájának intenzívebbé tételén kívül, a kerülethez tartozó városokban rendszeres értekezletek tartatnak, amelyek az összes kereskedők és iparosok előadhatják kívánságait és javaslataikat.

A másik fontos szempont a teljes kereskedelmi szellem érvényesülése a kamara keretén belül, ami alatt az ugynevezett lehető gyorsítása értendő. A kamara és tagjai között való együttműködésre pedig a jelen pillanatban annál nagyobb szükség van, mert igen fontos, kereskedelmi és ipari, jellegű törvények állanak előkészítés, illetőleg revízió alatt, így: az ipari részlet törvények, a munkásbiztosítási törvény és az iparfejlesztési törvény revíziója, továbbá az új kereskedelmi szerződések előkészítése. Ami az iparfejlesztési törvény revízióját illeti, az az egyszerű véleményadással tulmenő tevékenységet kíván, mert kiegészítendő volna a helyi ipar fejlesztési programok fölállítással és annak megállapításával is, hogy az egyes kamarai kerületekben milyen iparágak vannak meg a természetes előfeltételeik. A titkár azzal fejezte be beszédét, hogy reméli, hogy az erős akarat, amelyet magával hozott és a nagy erő, amelyet a kamara, mint erkölcsi testület, képvisel, lehetővé fogják tenni olyan eredmények elérését, amelyek hasznára válnak, nemcsak Szeged városának, de az egész kamarai területnek is.

A titkár beszéde után, melyet nagy tetszéssel fogadtak, a napirend során a teljes ülés a tanonc- és segéd munkakiállítások újjászervezésének kérdésével foglalkozott és elhatározta, hogy ez ügyben fölterjesztéssel fordul a kereskedelmi miniszterhez. Továbbá javaslatot terjesztett a kereskedelmi miniszter elé abban a tekintetben, hogy a szelő-ipar a jövőben a képesítéshez kötött iparok sorába fölvetessék. Elhatározta az ülés azt is, hogy az új szerb vasutervekre való tekintettel fölterjesztést intéz a kereskedelmi miniszterhez, egy Bázsiánál létesítendő vasúti híd ügyében, amely közvetlen összeköttetést biztosít Magyarországból Szerbiának vasban, rézben és kőszénben leg-gazdagabb vidékeire.

A törvényhozási intézkedéseket illetőleg a teljes ülés foglalkozott a közigazgatási

árverésekkel üzőt visszaélések, a kamarai választott bíróságok létesítése, továbbá a hitelinformációs irodák megrendszabályozásának kérdésével és elhatározta, hogy a munkás betegségyekezési és balesetbiztosítási törvény immár elkerülhetetlenné vált revíziójára való tekintettel a kereskedelem-ügyi miniszter figyelmét fölhívja a baleset-biztosítási járulékoknak szinte korlátlan föl-emelésére.

Ezután a kamara 1914. évi költségvetését állapította meg, amely a bevételeket

A villamos vasut ajánlata a városhoz.

(Saját tudósítónktól.) A villamosvasut ma beadványt intézett a városhoz, amelyben részletesen kifejti azokat az indokokat, amelyekből a szakaszjegyek mai árának megtartása következik. További indokolást nem fűzünk ehez a beadványhoz, amely a város és — nagyon természetesen — a villamosvasut jogos érdekeinek helyes összeegyeztetését célozza. A beadvány egész terjedelmében a következő:

Tekintetes városi Tanács! A Szeged szab. kir. város és a villamos vasut között kötött szerződés 7. §-a szerint az első öt üzemévre km.-enként 6 filléres díjtétel állapított meg, amely aztán automatikusan (tehát 1914-től kezdve) km.-enként 5 fillérre, azon esetben pedig, ha a vállalat egymásután következő 3 évben legalább 8 százalékos osztalékot fizet, km.-entént 4 fillérre szállítandó le. Ezen megállapodás abból a jóhiszemű föltevésből indult ki, hogy évek folyamán joggal remélhető a forgalomnak olyan emelkedése, mely mellett az üzemi eredmények fokozatosan kedvezőbben alakulnak s ennélfogva csak a méltányosság-nak felel meg, hogy az üzemi viszonyok emelkedő javulásából származó előnyök ne csupán egyoldalúan a vállalat hasznára szolgáljanak, hanem, hogy azokban úgy a város, mint az utazó közönség is részesedjék; az előbbi a vállalat jövedelméből való részesedés formájában, az utóbbi pedig a menetdíjak leszállításának alakjában. A menetdíjak leszállítását az előbb említett közterhasználati szerződésnek fölhevott 7. §-a szabályozza, míg a 8. §. a városnak az üzemi eredményeiben való részesedését kifejezetten úgy állapítja meg, hogy a városnak a 6 százalékos meghaladó vállalati tiszta nyereségből 25 százaléknyi részesedést biztosít, amely kedvezmény azonban csak az első 15 év elteltével állhat be.

Az utazó közönség érdekei tehát a legteljesebb mértékben biztosítva vannak, sokkal nagyobb mértékben, mint bárhol máshol; sőt sokkal nagyobb terjedelemben, mint magának a városnak az érdekei, mert a menetdíj-leszállítás már az első 5 év elteltével beáll, függetlenül attól a körülménytől, hogy a vállalat elbírja-e azt, vagy sem, míg a város csak az első 15 évi kíméleti idő lejártával részesedik a 6 százalékos tiszta nyeresémből meghaladó fölöslegben.

Az elmúlt első 5 évi időszak tapasztala-

72680.—, a kiadásokat pedig 70460 koronában irányozza elő. — Végezetül az elnök előterjesztést tett a Rainer Károly és Vighardt Ede halálával megüresedett tagsági helyek betöltésére. A szegedi ipari osztályba, minthogy Molnár Lajos és Fejős Ferenc póttagok egyenlő számu szavazatot kapnak, sorshuzás után az utóbbi vétetett föl, Vighardt Ede helyére pedig mint legtöbb szavazatot nyert kulai póttag, Fejes István hivattott meg.

latái beigazolták azonban, hogy habár a forgalmi viszonyok az üzem megnyitása óta állandóan javultak, — ez konátsam történt olyan mértékben, amint várható lett volna s hogy különösen a vállalati önköltségek, melyeknek dránylagos megosztása a menetdíj leszállítás lehetőségének egyik legfontosabb tényezőjét képezte, dránytalanul fokozódtak.

Általánosan ismert és elvitázhatalan tény, hogy az utóbbi években a gazdasági tevékenység minden terén, úgy a személyi, mint a dologi üzemi költségek előre nem sejtett módon szaporodtak. A fixfizetések és a bérek emelkedése, az üzemi anyag (szén és coaks, talpfa, kenőanyagok, fémanyagok, kaucsuk stb. főképen a kartellek által idézett árak felszökése) és az üzemi költségeknek ezek folytán előállott jelentékeny megrágulása, nálunk ép úgy, mint csaknem valamennyi hazai és külföldi vasúti üzemben igen súlyosan érezhető, amely kényyszerhelyzet hatása alatt a hazai vasutak úgy a személyi, mint az áruforgalomban nagyon tetemes tarifa-emeléshez voltak kénytelenek folyamodni s még ezen tarifa-emelés dacára is nehézségekkel küzdenek.

Ezek a nehézségek az utolsó években a Balkán-félszigeten beállott események folytán földézett gazdasági válság következtében szinte aggasztó mértékben növekedtek és az időközben megkötött béke dacára sem mutatkozik semmiféle javulás, sőt a helyzet tartósan komoly és a gazdasági pangás mindinkább terjed.

Forgalmunk, mely az első években alapos reményekre fölhogositó fejlődést mutatott, mintegy másfél év óta tartósan érezhető visszaeséssel küzd és dacára annak, hogy mi ezen visszaesést a forgalom élénkítése, a menetek szaporítása után a legnagyobb áldozattól sem riadva vissza, ellen-súlyozni igyekeztünk, az általános gazdasági válság folytán a forgalom folytonosan visszaeső irányt mutat s a javulásra való kilátások mindinkább elfogynak.

Ily nehéz helyzetben talál bennünket az a szerződésbeli kötelezettség, melynél fogva a 7. §-ban említett tarifa leszállítást 1914-től kezdve életbe kellene léptetnünk; amely kötelezettség miatt vállalatunkat a legszomorubb következményektől kell féltetnünk.

Csökkenő forgalom és emelkedő üzemi költségek mellett mintegy 16 százaléknyi tarifa-leszállítás egyenesen válsággal fenyegetné vállalatunkat s nem tétélezhetjük föl, hogy a város intenciójának megfelelően,

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árú bárkinek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — Javítások jótállással szakszerűen és olcsón eszközöltetnek.

BALOG,

kárpitos-üzlet

Kossut Lajos-sugárut 6. szám.